

בין פוליטיקה של זהויות וסולידריות בין מאבקים

(בהקשר של מצעד הגאווה)

מטרות:

1. הכרות עם מאבקים שונים שקיימים בקהילה הגאה היום. (מאבקים גם פנימיים בתוך הקהילה וגם של הקהילה). – האם צריך עדיין לקיים מצעד?
2. שיחה על המצעד בתל אביב, מה הוא מייצג כיום? מה המתחים שעולים בקיום המצעד? מסיבה אל מול הפגנה, נראות אל מול מוחצנות, מחאתי אל מול ממסדי (פינקווינג), מרכז אל מול פריפרייה.
3. על מה צריך להאבק? בין שוויון זכויות לשחרור האדם.

נספחים:

נספח א' - מאבקים שונים
פאט פארקר – איפה תהיו

עזרים:

טושים 21 פלקטים.

מהלך הפעולה:

1. נחלק את הקבוצה ל-3 וכל קבוצה תקרא על מאבק אחר של הקהילה הגאה כיום ותצטרך בסופו להכין תעמולה שתשכנע את הקבוצה להצטרף למאבק שלהם (נספח א' 1-3) פונדקאות, הליך שינוי מין/רישום מגדרי, הכרה בזהות הביסקסואלית.

דיון:

- מהם המאבקים שיש לקהילה היום?
- האם רב המשותף או הנפרד במאבקים השונים?
- האם יש מאבקים שסותרים זה את זה או פוגעים בזהויות מסוימות לטובת זהויות אחרות?

2. נחלק את הקבוצה ל-2 קבוצות ונבקש מכל קבוצה לעמוד בקצה של החדר בטור ונביא לראש הטור טוש/כלי כתיבה, ובקיר הנגדי נתלה מול כל קבוצה בריסטול, נערוך מרוץ שליחים כאשר כל פעם על נציג.ה מכל קבוצה לרוץ אל הבריסטול של הקבוצה שלו ולכתוב הישג כלשהו שיש לקהילה הגאה עד כה (בכלל בהיסטוריה) ולאחר מכן לרוץ חזרה לקבוצה ולהעביר את הטוש לנציג.ה הבא.ה. נקציב לטובת העניין 5 דקות. בסיום הזמן נבדוק לאיזה קבוצה רשומים יותר הישגים.

דיון:

- מה היחס שבין המאבקים להישגים? האם יותר מאחורינו או לפנינו?

- לאור כל ההישגים והשינויים שקרו לטובת הקהילה הגאה מה המקום של מצעד הגאווה?
 - האם אפשר לייצר כיום מצעד שיצליח לייצג את כולם? מה צריך להיות המסר שלו?
3. מצעד הגאווה- נקריא היגדים לגבי המצעד ונבקש מהחניכים. ות לעמוד בצד ימין של החדר במידה ויש הסכמה עם המשפט ובצד שמאל במידה ואין הסכמה.

היגדים:

- ❖ "למצעד הגאווה מסר פוליטי או חברתי חד-משמעי"
- ❖ "מצעד הגאווה מקדם את ערך שוויון האדם"
- ❖ "מצעד הגאווה מייצר אנטגוניזם (אינו מעודד קבלה)"
- ❖ "מצעד הגאווה מרגיש לי כמו מסיבה"
- ❖ "מצעד הגאווה מקדם את זכויותיי"
- ❖ "מצעד הגאווה בת"א מיותר"
- ❖ "יש לשים דגש על המצעדים מחוץ לת"א"
- ❖ "מצעד הגאווה הוא אירוע לא חינוכי"
- ❖ "מצעד הגאווה הוא אירוע היסטורי חשוב בחיי הקהילה"
- ❖ "מצעד הגאווה גורם לי להרגיש חלק מהקהילה"
- ❖ "אני לא מבין את הצורך במצעד"
- ❖ "מצעד הגאווה עדיין נחוץ"

למדריכה: נעסוק כרגע במשותף במצעד המרכזי שקורה בתל אביב, בכוונה נתמקד בו כי הוא המצעד שמעורר מחלוקת לא רק בקרב קהל הטרנסקסואלי אלא גם בקרב הקהילה הגאה בשל אופיו והטשטוש כביכול שקיים בו בין מסיבה למחאה וכו...
רצוי לתת לחניכים. ות מקום להביע את עמדתם. ן ורצוי לנסות לעורר ויכוחים אמיתיים סביב הדילמות השונות.

4. **אקווריום-** נציב שני כיסאות זה מול זה במרכז המעגל. נבקש 2 מתנדבות. ים שיתישבו על הכסאות, כאשר כל כיסא מייצג עמדה שאנו נכריז עליה שנוגעת לדילמות שקשורות למצעד הגאווה. בכל פעם שחניכה מהמעגל רואה שאחת מהחניכות שבמרכז "נתקעה", או לחילופין שיש לה טיעונים נוספים לדילמה – היא מחליפה את החניכה הרלוונטית כאשר הכיסא מייצג את מה העמדה שעליי לנקוט.
 נחליף את הדילמה אחת לכמה דקות, ונרצה לשמור על דיון סוער ככל האפשר בין היושבות. ים בכסאות.

הדילמות:

- ❖ מסיבה אל מול הפגנה (האם המצעד צריך להיות יותר מסיבתי או יותר מחאתי והאם כיום יש מקום למחאה בכלל במצעד)
- ❖ נראות אל מול מוחצנות (רבות נאמר על המצעד שהוא פרובוקטיבי מדי וחשוף מדי ומצד שני הוא מייצר נראות לקהילה כלפי חוץ ואפשרות לכל אחד. ת להתלבש איך שבא לו. ה ולהציג מיניות פתוחה ולא שמרנית)
- ❖ מחאתי אל מול ממסדי (פינקווישינג) (האם במצעד יש מקום למחאה אל מול חיבוק הדוב של עיריית תל אביב והשימוש במצעד כאטרקציה תיירותית)
- ❖ מרכז אל מול פריפרייה (האם המצעד בתל אביב לוקח את הפוקוס ממצעדים במקומות אחרים?)

ניתן בסוף זמן לחניכים. וות להתייחס למה הם. ן באמת חושבים. וות על המתחים שהעלנו.

5. **נקרא** את השיר של פאט פרקר "איפה תהיו".

דיון:

- מה פרקר מנסה לחזות בשיר?
- מה הביקורת שעולה בדבריה?
- האם מספיק להאבק על שוויון זכויות? האם זה יעלים את הלהטבופביה?
- מה הרלוונטיות של המצעד לאור הדברים שהיא מעלה בשיר?
- האם בהכרח לחגוג זו לא תגובה הולמת לניסיונות "להעלים" אותנו מהמרחב?

סיכום: פרקר מנסה להזהיר אותנו מכך שהלהטבופביה היא סכנה שתמיד מרחפת מעל ראשינו, לא משנה לשונאים עד כמה הצלחת להיטמע בחברה בסופו של דבר הם יבקשו לשמור על החברה "נורמלית" מה שהיא מבקשת מאיתנו זה שלא ננסה להיטמע ולהשתלב בחברה אלא שננסה להישאר נאמנים לעצמנו ולזכור שהמאבק המשותף שלנו הוא בלהטבופביה וזהו מאבק שהוא יום יומי.

פונדקאות

עבודה בעיניים": חוק פונדקאות חדש " הוגש יממה לפני הדיון בבג"ץ

31/10/16, וואלה

הצעת החוק החדשה אמנם מספקת מענה לנשים יחידניות אך מתעלמת מזוגות הומוסקסואלים ונשים שסובלות מבעיות רפואיות. אחד מיוזמי העתירה: "המדינה עושה קולות של צעידה קדימה אבל בפועל עומדת במקום

דיון באישור פונדקאות להומוסקסואלים ונשים יחידניות אמור היה להתקיים מחר (שלישי) בהרכב מורחב של שופטים בבית המשפט העליון, לאחר שבע שנים של מאבק משפטי בנושא. ואולם, יממה בלבד לפני קיום הדיון המתוכנן, פרסם משרד הבריאות תזכיר הצעת חוק לשינוי חוק הפונדקאות. בסופו של דבר, נדחה הדיון שתוכנן למחר בשל אילוצים של אחד השופטים והוא צפוי להתקיים בקרוב.

לפי הצעת החוק, נשים יחידניות שיכולות להשתמש בביציות שלהן יהיו מסוגלות להתקשר בהסכם פונדקאות. עם זאת, הצעת החוק אינה מעניקה מענה לבני זוג הומוסקסואלים ולנשים שסובלות מבעיות רפואיות, בביציות או ברחם. כך, הרוב המוחלט של הנפגעים מהחוק הקיים נותר ללא מענה אם תאושר הצעת החוק החדשה.

"תרגיל שנועד להרוויח זמן ולזרות חול בעיני הציבור"

חבר מועצת עיריית תל אביב איתי פנקס, אחד מיוזמי העתירה יחד עם עמותת "הורים גאים", נשים יחידניות ועמותת "תמוז", התייחס להצעת החוק של משרד הבריאות ואמר: "תזכיר החוק הוא עבודה בעיניים. אחרי שנים של סחבת, שינוי גרסאות ותירוצים, רגע לפני הדיון האחרון ולפני שבג"ץ עשוי לפסוק נגד אחת האפליות החמורות הקיימות בישראל, המדינה פשוט מנסה לעשות תרגיל כדי שוב להרוויח זמן ולזרות חול בעיני הציבור".

לדבריו, "ראשית, ההצעה מפרידה בין נשים וגברים כאילו שזכותו של מגדר אחד להורות עולה על זו של האחר. שנית, היא מגבילה פונדקאות לנשים שבמבחן המציאות לא תוכלנה לבצע פונדקאות גם אם תעמודנה בדרישות החוק, בשל האיסור לקבל תרומת ביצית. מעבר לניסיון לעשות הפרד ומשול בין הנפגעים מהחוק הקיים, החוק החדש מתייחס לזכותה של אישה לפונדקאות אם לא יכולה להביא ילדים ומתעלם באופן מופגן מגבר שלא יכול להביא ילדים, סטרייט או שאינו סטרייט. כך, בניסוחים פתלתלים, המדינה עושה קולות של צעידה קדימה אבל בפועל בוחרת שוב לעמוד במקום".

עוד הוסיף פנקס כי "המדינה ממשיכה ליחצ"ן את הקהילה הגאה לטובת המערכה על דמותה של המדינה בחו"ל, אבל נלחמת מדי יום בדרישות לשוויון ולביטול האפליה. אנחנו נמשיך במאבק המשפטי נגד האפליה הממוסדת של מדינה שפשוט מתעקשת למנוע ממאות אלפי נשים וגברים להיות הורים רק בגלל מעמדם האישי ונטייתם המינית".

בג"ץ נזף במדינה: מתעלמת מעתירה לאפשר פונדקאות לזוגות חד-מיניים

01/03/16, הארץ

נשיאת העליון זעמה על נציג הפרקליטות בדיון על שלא הגיב לעתירה, אף שזו הוגשה כבר לפני שנה. בתגובה לדברי הנציג כי "דרך המלך היא טיפול בעניין בחקיקה", השיב השופט כי "נראה שהמלך נרדם"

בג"ץ דן הבוקר (שלישי) בהרכב מורחב של חמישה שופטים בראשות נשיאת בית המשפט העליון מרים נאור בעתירה הדורשת להורות למדינה לאפשר פונדקאות בישראל גם לזוגות חד מיניים וליחידים. בדיון נזפו השופטים בנציג הפרקליטות, עו"ד נחי בן אור, על כך שהמדינה התחמקה ממתן תגובה לגופה של העתירה אף שזו הוגשה כבר לפני שנה. במקום זאת, ביקשה המדינה בשבוע שעבר לדחות את הדיון כדי לאפשר ליועץ המשפטי החדש לממשלה, אביחי מנדלבליט, "לבחון את ההיתכנות של ייזום הליך לשינוי החוק על ידי משרד הבריאות". לבסוף החליט בית המשפט לקיים דיון נוסף בעוד כשלושה חודשים והורה למדינה להגיב לטענות עצמן תוך חודשיים.

העותרים - בני הזוג איתי ויואב ארד-פנקס, סוכנות הפונדקאות תמוז ועמותת אבות גאים באמצעות עו"ד חגי קלעי - מבקשים לקבוע כי חוק הסכמים לנשיאת עוברים, המתיר פונדקאות ל"איש ואישה שהם בני זוג" בלבד, יכול גם רווקים ורווקות ובני זוג מאותו המין.

נשיאת בית המשפט נאור זעמה בפתח הדיון הקצר על נציג הפרקליטות ואמרה כי "אתם מציבים אותנו במצב בלתי אפשרי, מפני שלמעשה אין תגובה. אתם אומרים 'היתה הצעת חוק, נתקעה, יש יועץ משפטי חדש', לגוף העניין אין התייחסות". בן אור אמר כי "המצב כפי שאנחנו רואים אותו, הוא שגם בהתאם לפסיקה של בית המשפט הנכבד הזה, מובן שדרך המלך היא לטפל בסוגייה באמצעות חקיקה". השופט אליקים רובינשטיין השיב לו כי "זו דרך המלך באמת. זה מה שהיה צריך להיות, אבל נראה שהמלך נרדם". [...]

באוקטובר 2014 אישרה הכנסת בקריאה ראשונה הצעת חוק שהגישה שרת הבריאות דאז גרמן, שהתבססה על המלצות ועדת מור יוסף. החוק קבע כי יחידים וזוגות חד-מיניים יוכלו לבצע הליכי פונדקאות בישראל. הוא הגביל את התשלום המרבי לפונדקאית בישראל ל-160 אלף שקלים להליך, כשהתשלום פטור ממס הכנסה. החוק קבע לראשונה גם כללים לפנייה לפונדקאות בחו"ל. חודש וחצי לאחר אישורו בקריאה ראשונה פוזרה הכנסת, ולא הוחל על החוק דין רציפות המאפשר להמשיך את החקיקה מאותו שלב בכנסת הנוכחית.

אישור הליך שינוי מין ורישום מגדרי

משרד הפנים יאפשר לשנות מגדר בתעודת הזהות גם בלי ניתוח לשינוי מין

09/03/17, הארץ

נציגות משרדי הבריאות והמשפטים ציינו כי הנוהל החדש מתאים למי שעברו ניתוח בפלג העליון בלבד. עד לפני שנתיים התאפשר שינוי סעיף המין באמצעות אישור על ניתוח באיברי הרבייה בלבד

רשות האוכלוסין וההגירה הודיעה כי תסכים לשנות את סעיף המין בתעודת הזהות על בסיס הצהרת רופא בלבד, ללא הוכחה לביצוע ניתוח או אישור של ועדה מטעם משרד הבריאות. הרשות ומשרד הבריאות גיבשו יחד נוסח מוסכם, שלפיו כל מטפל רופא יוכל להצהיר כי גבר או אשה עברו "הליך שינוי מין" ועל כן יש לשנות את סעיף המין בתעודת הזהות בהתאם.

עד לפני שנתיים התאפשר שינוי סעיף המין באמצעות אישור על ניתוח באיברי הרבייה בלבד. בעקבות עתירה של טרנסג'נדריות לבג"ץ, הקימה המדינה לפני כשנתיים ועדה מקצועית שבאפשרותה לספק אישור על שינוי מין גם ללא ניתוח. כעת נפתח למעשה מסלול שלישי ופשוט יותר משני האחרים, שבו ניתן יהיה לספק לרשות האוכלוסין אישור רופא לצורך שינוי סעיף המין. נציגות הרשות ומשרדי הבריאות והמשפטים הודיעו על השינוי אתמול, בדיון בוועדה לביקורת המדינה בראשות ח"כ קארין אלהרר (יש עתיד). [...]

תמי אזרזר, ממונה מרשם ודרכונים ברשות האוכלוסין, דיווחה לוועדה כי בשנה שעברה בוצעו 24 שינויי מין בתעודות זהות — 12 מזכר לנקבה ו-12 מנקבה לזכר. היא ציינה כי ארבע בקשות לשינוי מין לא אושרו. שתי בקשות נדחו משום שהמבקשים לא עמדו בקריטריונים ושני מבקשים נדרשו להשלים מסמכים. [...]

אלישע אלכסנדר, מנכ"ל עמותת מעברים למען הקהילה הטרנסג'נדרית, בירך על השינוי. "זה מאוד מרגש", אמר. "זה מראה שעבודה של הקהילה עם הכנסת עובדת. זה ימנע הרבה מצוקות של הרבה מאוד אנשים". ד"ר רות גופן, יו"ר משותף של החברה לרפואת להט"ב בהסתדרות הרפואית הצטרפה לברכות: "זה משמח, כי זה מייתר את הצורך לעבור ניתוח. רוב הטרנסים והטרנסיות לא עוברים ניתוחים של הגניטליה (איברי המין). כל האנשים מהקהילה הטרנסית שלא עוברים ניתוח לא יכלו עד היום לשנות את המין בתעודת הזהות. זה דבר נורא, זה מערים קשיים בשדה התעופה כשאתה רוצה לעלות על מטוס ובקופת חולים וזה מוציא אותך עוד פעם ועוד פעם מהארון, לפעמים גם בסיטואציות שבהן אתה לא רוצה שיידעו שאתה טרנס."

הכרה בזהות הביסקסואלית

בלתי מחיק: הביסקסואל שמתפשט כדי לשים סוף לביפוביה

06/04/17, מאקו

ניסיון חייו של לואיס אוקלי כביסקסואל ודו"ח עגום על מצבם של ביסקסואלים, דרבנו אותו להילחם למען ההגדרה העצמית של הקהילה הביסקסואלית. הוא התעטף בעלבונות שהוא סופג על בסיס יומי על גופו העירום, כדי להראות לעולם מה זה מחיקה ביסקסואלית: "אנשים לא אמורים לשאול מיד בהתחלה – מה אתה מעדיף יותר? או – אתה יודע שבסוף תגמור הומו, נכון?"

לואיס אוקלי התעטף בעלבונות ביפובים כדי להזכיר לנו שעלינו להילחם גם למען ההגדרה העצמית של הקהילה הביסקסואלית. את המשפטים שהוקרנו על גופו הוא שומע, לדבריו, על בסיס יומיומי. ניסיון חייו כביסקסואל ודו"ח לא חיובי במיוחד על מצבם של ביסים (ביסקסואלים) דרבנו אותו להראות לעולם מה זה מחיקה ביסית, ומדוע היא פוגענית בדיוק כמו הומופוביה.

בדו"ח שסקר את קהילת הגברים הביסקסואלים בבריטניה, נמצא שאלו סובלים מאפליה ומכאן בעלי סיכון גבוה יותר לדיכאון, חרדה או נטיות אבדניות. לא רק זאת, הממצאים הושושו עם אלו של הומוסקסואלים, ומסתבר שמצבם של הגברים הביסקסואלים שפיר פחות.

"לעיתים אנו צריכים תזכורות חזותיות למעשים שלנו, ואת ההערות האלו אני שומע בכל יום", אומר אוקלי, "לעיתים צריך להחזיק מראה מול החברה כדי להציג את ההשלכות [של מחיקה ביסית]. אנחנו אוהבים לטפוח לעצמנו על השכם ולהגיד כמה אנחנו חברה מתקדמת, אבל כשזה מגיע לגברים ביסקסואלים המצב על הפנים. אנשים לא אמורים לשאול מיד בהתחלה – מה אתה מעדיף יותר? או – אתה יודע שבסוף תגמור הומו, נכון?"

למה ישראל צריכה מצעד גאווה ביסקסואלי

y.net, 22/09/16

מחר יתקיים לראשונה בישראל מצעד הגאווה הביסקסואלי, שכולל בתוכו גם נטיות מולטי-משיכתיות נוספות. למה צריך מצעד נפרד ממצעד הגאווה ועל מה נלחמים הביסקסואלים? הנה כמה פרטים שחשוב לדעת על הקהילה רדופת הסטיגמות, שנלחמת במחיקה מצד סטרייטים מחד והומואים ולסביות מאידך

לפני מספר חודשים, כאשר גילי מוסינזון יצא מהארון כביסקסואל וציין שהוא נמשך גם לגברים וגם לנשים, התקשורת ואנשים רבים אחרים דאגו להתייחס אליו כאל הומוסקסואל. עד שלא כתב על כך פוסט עצבני, לא הפסיקו הנשמות הטובות לעשות עוול לנטייתו המינית, וסירבו לקחת את הגדרתו העצמית ברצינות. ליחס דומה זכה גם רן דנקר כאשר יצא מהארון.

תופעה נפוצה זו נקראת "מחיקה ביסקסואלית" - מצב בו אנשים הטרוסקסואלים ואפילו הומוסקסואלים ולסביות מסרבים להכיר בנטייה מינית שאינה רק "או-או" אלא "גם וגם". כדי להילחם בתופעה זו ובתופעות רבות אחרות של אפליה חברתית ותרבותית נגד ביסקסואלים וביסקסואליות, מציינים מדי שנה ב-23 לספטמבר את "יום הנראות הביסקסואלי הבינלאומי", במסגרתו יתקיים מחר (ו') לראשונה בישראל מצעד הגאווה הביסקסואלי.

אתם בטח אומרים לעצמכם "יום נראות" זה נחמד והכל, אבל למה בעצם צריך בכלל מצעד גאווה ביסקסואלי? הרי מצעדי גאווה "רגילים" מתקיימים בכל שנה וכמעט בכל העולם, האם הביסקסואלים מנסים להפריד את עצמם מכלל הקהילה הגאה? אז הנה כמה פרטים שחשוב לדעת.

שיעור ההתאבדויות של אנשים ביסקסואלים (או "ביסים", כפי שנהוג לכנות בקיצור) גבוה מזה של הומואים ולסביות, ושני רק לשיעור ההתאבדות בקהילה הטרנסג'נדרית, וכך גם שיעור הסובלים והסובלות מדיכאון. הסיבה לכך היא אותה ביפוביה נפוצה שכבר הזכרתי, שבדרך כלל באה לידי ביטוי בסטיגמות שטוענות שביסקסואליות היא רק נטיית-מעבר בין הטרוסקסואליות להומוסקסואליות, שאנשים ביסקסואלים אינם החלטיים, ושאדם ביסקסואל המנהל מערכת יחסים עם בן מינו או עם בן המין השני נמשך פתאום רק למין אחד וכבר אינו ביסקסואל.

סטיגמה נוספת מתארת את הביסקסואלים כבעלי ובעלות חשק מיני בלתי רגיל, אשר מתבטא בנטייה לחוסר נאמנות, הצעות מיניות בוטות למין רב משתתפים ועוד. סטיגמות והתבטאויות חסרות טקט ומחפצות אלו נשמעות גם מצידם של הומואים, לסביות והטרוסקסואלים, ועלולות להיות בעלות השפעה על מצבם הנפשי של ביסקסואלים וכן להרחיק מהם אפשרות למצוא בני ובנות זוג פוטנציאליים. בסופו של דבר, ההנחות המוטעות הללו הופכות את הביסקסואליות לנטייה לא לגיטימית, מעידות על חוסר כבוד אנושי-בסיסי ואף גובות חיי אדם.

אנשים שוכחים שכאינדיבידואליים, רמת החשק, ההעדפה הרומנטית או ההרגלים המיניים של אנשים מולטי-משיכתיים - משתנה מאדם לאדם, ולצורך קבוצה שלמה של אנשים כלא אמינה או לא החלטית רק מתוקף נטייתה המינית, זו אמירה מנותקת מן המציאות, בעיקר כאשר לאהוב יותר ממין או מגדר אחד זה לחלוטין לגיטימי.

גם הייצוג הביסקסואלי בתרבות עדיין מצומצם יחסית לייצוג ההומוסקסואלי והלסבי (המצומצם יחסית לייצוג ההטרוסקסואלי, כמובן). כאשר בספרות, בטלוויזיה ובקולנוע עדיין קיים חסך בדמויות ביסקסואליות שהעדפתן המינית מוצהרת, ומייחסים לה את המקום הראוי לה, כמו גם עומדים על מורכותה. ואם כבר מדברים על מורכות, חשוב לציין כי יום הנראות אינו מתייחס רק לאנשים הנמשכים מינית ורומנטית רק לגברים ולנשים. ישנן נטיות מולטי-משיכתיות נוספות, הזכות לנראות חברתית קטנה אפילו יותר מזו של הביסקסואליות. [...]

איפה תהיו/ פאט פרקר

מגפנים מצחצחים	נחזרו לבתים שלנו	והם גבואו — — —
חצוצרנים מנקים את הפלים	וקסירו את הנגע,	
שרשרות ומנעולים צוקים	הקוויריות,	הם גבואו
מסע הצלב התחיל.	האוחציות,	כי אנחנו
	הסטיתיות	מגדרים הפוכים —
שוב דגלי המשיח	מקרבים.	סוטים
נפרשים עם שחר		ואנחנו סוטים.
ומושיעי הנשמות זועקים	הם לא גבואו	
שירי אחרית הנמים ברדיו.	עטויים בגדים חומים	בכל פעם שראינו
	וצלבי קרס	קוויר מטרד
אזרחים, אזרחים טובים	או בצלבים	ברחובות ולא אמרנו דבר —
כלם צועדים לקלפיות ההצבעה	כבדים ונוצצים על החזה.	זה היה מעשה של סטיה.
ובקדשה מתחסדת	הצרך להעמיד פנים	
מסמנים X על הזכות שלנו לחיים.	כבר עבר ונגמר.	בכל פעם ששקרנו
		בהפסקת הקפה
אני לא מאמינה כמו אחרים	הם גבואו	על בן או בת הזוג —
שהצבעה היא סוף,	בחליפות עסקים	זה היה מעשה של סטיה.
אני מפתחת עוד יותר	לקנות את הבתים שלך	
שזו רק ההתחלה.	וביאו עובדים חדשים	בכל פעם ששמענו
	למלא את המקום שלך.	"אין לי בעיה עם ג'יז,
אז אני חובת להשמיע קול	הם גבואו בחלוקים	אבל למה הם חובים
להביט בעינים ולשאל:	לשקם	לעשות רעש?", ולא אמרנו
איפה תהיו כשהם גבואו?	ובמעילים לבנים	דבר —
	להכניע	זה היה מעשה של סטיה.
	ואיפה תהיו	
	כשהם גבואו?	בכל פעם שנתנו לאם
		לסביבית
	איפה כלנו נהיה	לאבד את הילד או הילדה
	כשהם גבואו?	שלה ולא מלאנו
		את אולם בית המשפט —

או לא	הסוטימות	זה הנה מעשה של סטיה.
זה לא ישנה	וזה לא ישנה	בכל פעם שנתנו לסטרייטימות להזדגן בפאבים שלנו, בזמן שהחקים אסרו עלינו לגעת –
אם אתום	אם אתום	זה הנה מעשה של סטיה.
קתוליותים	הומוסקסואלים, לא אוחציות	בכל פעם שלבשנו את הבגדים המתאימים לחתנה משפחתית והשארנו את אהובינו בבית –
בפטיסטימות	לסביות, לא דייקיות	זה הנה מעשה של סטיה.
אתאיסטייותים	גיז, לא קוויז	בכל פעם ששמענו, "זה ענני הפרטי עם מי אני במיטה – זה אישי, זה לא פוליטי" – ולא אמרנו דבר –
הודימות	זה לא ישנה	זה הנה מעשה של סטיה.
או פרוטסטנטיותים	אם יש לכום	בכל פעם ששמענו, "זה ענני הפרטי עם מי אני במיטה – זה אישי, זה לא פוליטי" – ולא אמרנו דבר –
	עסק משלכו	זה הנה מעשה של סטיה.
	עבודה טובה	בכל פעם ששמענו, "זה ענני הפרטי עם מי אני במיטה – זה אישי, זה לא פוליטי" – ולא אמרנו דבר –
	או השלמת הכנסה	זה הנה מעשה של סטיה.
	זה לא ישנה	בכל פעם ששמענו, "זה ענני הפרטי עם מי אני במיטה – זה אישי, זה לא פוליטי" – ולא אמרנו דבר –
	אם אתום	זה הנה מעשה של סטיה.
	שחרימות	בכל פעם ששמענו, "זה ענני הפרטי עם מי אני במיטה – זה אישי, זה לא פוליטי" – ולא אמרנו דבר –
	מקסיקניותים	זה הנה מעשה של סטיה.
	לידימות	בכל פעם ששמענו, "זה ענני הפרטי עם מי אני במיטה – זה אישי, זה לא פוליטי" – ולא אמרנו דבר –
	אסתייותים	זה הנה מעשה של סטיה.
	או לבנימות	בכל פעם ששמענו, "זה ענני הפרטי עם מי אני במיטה – זה אישי, זה לא פוליטי" – ולא אמרנו דבר –
	זה לא ישנה	זה הנה מעשה של סטיה.
	אם אתום	בכל פעם ששמענו, "זה ענני הפרטי עם מי אני במיטה – זה אישי, זה לא פוליטי" – ולא אמרנו דבר –
	מניו יורק	זה הנה מעשה של סטיה.
	או מלוס אנג'לס	בכל פעם ששמענו, "זה ענני הפרטי עם מי אני במיטה – זה אישי, זה לא פוליטי" – ולא אמרנו דבר –
	מטקסס	זה הנה מעשה של סטיה.
	או מדקוטה	בכל פעם ששמענו, "זה ענני הפרטי עם מי אני במיטה – זה אישי, זה לא פוליטי" – ולא אמרנו דבר –
	זה לא ישנה	זה הנה מעשה של סטיה.
	אם אתום	בכל פעם ששמענו, "זה ענני הפרטי עם מי אני במיטה – זה אישי, זה לא פוליטי" – ולא אמרנו דבר –
	בוציות או פמיות	זה הנה מעשה של סטיה.
	לא בעד הגדרות	בכל פעם ששמענו, "זה ענני הפרטי עם מי אני במיטה – זה אישי, זה לא פוליטי" – ולא אמרנו דבר –
	מונוגמיותים	זה הנה מעשה של סטיה.

פאט פארקר (1989-1944): משוררת לסבית פמיניסטית אפרו-אמריקאית. פעילה בתנועת "הפנתרים השחורים" ובארגונים להטב"קיים ופמיניסטיים.

מאנגלית: יעל חזן, פורסם בכושילאמאשלהם: שירה שחורה – אנתולוגיה זמנית. באר-שבע: רעב, 2012.

העשרה למדריכה מכתב לאיגי

1 שמי חנה קליין, בת 62, עוסקת בניהול נדל"ן (ביום) ובכתיבת שירה (בלילה..)

לפני כ- 37 שנה, ב-16/2/1976 הצטרפתי לאגודה לשמירת זכויות הפרט ונעשיתי פעילת-שטח. מאז המשכתי גם לפעול בעוד קבוצות וארגונים כמו: התנועה הפמיניסטית, פורום גאות במרצ וארגונים לזכויות אדם ולשלום.

את הקהילה הגאה אני מלווה מאז ועד היום. מהוועד הראשון של האגודה, דרך הקמת חוג הנשים שלך האגודה, דרך כל המפעלות הפמיניסטיים השונים וכו'.

2. **בימים אחרים וקשים**, קומץ חברותי, חברי ואני ארגנו כנסים, הפגנות, הרצאות וזכיתי ללוות את הקהילה דרך צמתים חשובים ואירועים מכוננים בהיסטוריה הקולקטיבית שלנו כמו: הפגנת נעימים ונעמות ביולי 1979 בכיכר מלכי ישראל, הביקור ההיסטורי בכנסת בפברואר 1993 (כאורחי הוועדה למעמד האישה בראשות יעל דיין), אירוע הגאווה הראשון בגינת שיינקין בקיץ 1993, מצעד הגאווה הראשון ב-1998, אירוע הוויגסטוק באותה שנה (שכונה גם "הסטנוול הישראלי"), פעלתי גם במטה שהריץ את מיכל עדן למועצת עיריית תל-אביב (הפעם הראשונה שחבר קהילה רץ לתפקיד ציבורי-פוליטי מחוץ לארון) ועוד. אני גם מודה לאגודה ולקהילה על שבשנת 2001 זכיתי לקבל את פרס יקירת הקהילה.

3. **נולדתי ב-1951 והתבגרתי בתל-אביב השמרנית של שנות ה-50 וה-60**. אלו היו שנים של מדבר ושל חושך עבורי אבל, למרות הדעות החשוכות והעוינות סביבי- קיבלתי את עצמי כפי שאני. תמיד הייתי שלמה לחלוטין עם הבחירה שלי, הבעיה הייתה העדר אפשרות להכיר נשים כמוני. לגברים היה את גן העצמאות. לנשים לא.

וכאן אני רוצה לבקש מכם לדמיין שאנו נכנסים למכונת-זמן ויצאים ממנה ביוני 1975, כלומר: לפני הקמת האגודה. המציאות אז שונה לחלוטין מהיום ומאופיינת בהרבה מאוד העדר כלומר: אין אגודה, אין את שאר אירגוני הקהילה, (כמו איגי, תהיל"ה, חוש"ן, בית דרור, בלה דואגת וכו'). בנוסף, אין גם "קו לבן" אין את "יש עם מי לדבר" – ולכן גם אין בכלל עם מי לדבר, - אין אינטרנט ואין פייסבוק .

הטלוויזיה – לאומית וחד-ערוצית, החברה עויינת שמרנית וחשוכה, קיים חוק המטיל עונש של 10 שנות מאסר והגם שאינו מופעל, הוא מהווה איום של ממש. יש הדרה, פיטורין מעבודה ומהצבא ופסיכולוגים הבוגדים במדע.

העולם עבור אנשים כמונו היה אז כארץ גזירה.

4. על כן, מתוך כל ההעדר הזה, **הקמת האגודה היתה מעשה אמיץ של מעט אנשים עם חזון** ועם מחויבות עבור הקהילה ועתידה.

כאן חשוב לי לציין שמאחר ולנשים לא היה את גן העצמאות ועל כן לא היתה דרך לפגוש ולהכיר זו את זו, - הקמת האגודה הייתה **אירוע חשוב ומכונן אף יותר מאשר לגברים**. עבורי היתה זו הצלת חיים של ממש!

על כן, באותם ימים רחוקים, נדרתי (נדר חילוני כמובן...), שאעשה הכל כדי שלא יקרה מצב שאישה תרצה להכיר נשים ולא יהיה לה איך והיכן! כדי שנשים אחרות לא תעבורנה את הסבל שעברתי אני, במדבר החשוך והארוך הזה בו נאלצתי ללכת לבד שנים ארוכות.

אבל לא רק כלסבית, אלא גם כאישה פמיניסטית וכאדם עם דעות הומניסטיות מצאתי שאת כל העולם הקשה הזה, צריך לשנות מעיקרו ולתקן ומכל בחינה שהיא: חקיקה, תרבות, נורמות, פוליטיקה, אידאולוגיה וכו'.

היה בנו, בחברי ובי **גם כעס וגם חלום!** הכעס על עולמנו הפגום, העוין והמאיים והחלום, לשנותו מן היסוד ולתקנו. פירוש הדבר היה: לפרוס את השמרנות ואת הרוע ולתפור הכל מחדש, כך שיתאים גם למי שאינו בקונסנזוס. (כלומר לשנות גם את הקונסנזוס).

אבל, מי שרוצה שינוי צריך לעבוד.

5. **השינוי חייב עשייה רבה! בעיקר פעילות שטח.** למדנו דרך פעילותנו שזכויות, - לא תמיד ניתנות באופן אוטומטי. לפעמים צריך לדרוש ולקחת את הזכויות המגיעות באופן אקטיבי.

בהיותי אישה, השינוי חייב גם פעילות פמיניסטית. אנו, קומץ נשים לסביות-פמיניסטיות, פעלנו במקביל ב-2 מישורים לפחות: המישור הלהטביי והמישור הפמיניסטי. (ויותר מאוחר גם במישור הציבורי והפוליטי). זכיתי, בין השאר להיות בקבוצה הראשונה שיזמה והקימה את מרכז הסיוע לקורבנות תקיפה מינית בתל אביב, סייעתי בהקמת המקלט לנשים מוכות בחיפה, השתתפתי בארגון כנסים פמיניסטיים, הפגנות אין ספור, הרצאות ופעילויות אחרות.

כל אותן שנים היתה השקה והעצמה הדדית בין שני המישורים: **ההיסטוריה הלהט"בית וההיסטוריה הפמיניסטית אשר הלכו עקב בצד אגודל תמכו, הזינו והעצימו זו את זה.**

הדברים הכי גדולים והכי חשובים שעשינו והשגנו נעשו בהתנדבות, בהתלהבות ומתוך אמונה בצדקת דרכנו **ובלי כסף!!** באותן שנים קשות ראשונות לא היו גופים תורמים. כמעט הכל נעשה במימון עצמי ועל ידי מתנדבים לכן מאוד חשוב לי לציין שפעילות השטח הייתה המנוע העיקרי של השינוי.

עוצמה לא תמיד נמדדת בכסף.

6. **היינו אז מורדות ומורדים,** נאבקנו נגד חברה עויינת ואלימה והיום אני חשה שמורדים בנו, דור המייסדים. אל תשכחו ששיעור המבוגרים בקהילה רק ילך ויגדל (כמו גם בחברה בכלל), ומרד בתוך עצמנו למרות פער הדורות, הנו מותרות שאיננו יכולים להרשות לעצמנו. **האיום הוא חוץ-קהילתי.**

אני מאוד אוהבת לפגוש, להקשיב ולשוחח עם צעירי הקהילה ונדהמת כל פעם מחדש לגלות שרבים חושבים שכך היה תמיד ו/או לוקחים הכל כמובן מאליו. לעיתים אף נתקלת בצעירים שאינם מבינים מדוע אמורים להיות מעורבים ו/או פעילים אם כל שהם רוצים זה לקיים יחסי מין עם בן/בת אותו המין..

העדר הפרספקטיבה לעבר (הלא כל-כך רחוק, רק 37 שנה!), גורם לחוסר הבנה של גודל השינוי שנעשה בתקופה כה קצרה ועל כן גם לאפשרות **שהשינוי אינו בהכרח יציב!!** אני מוצאת ששאננות זו מסוכנת כי ההיסטוריה לימדה אותנו שתהליכים חברתיים ופוליטיים אינם לינאריים אלא באים גלים-גלים ובהפוגות יש נסיגות - ואם לא שומרים על הישגים עלולים לאבד אותם.

דוגמה ידועה לכך היא ברלין שבין שתי מלחמות עולם שהייתה אז עיר מאוד ליברלית, - בירת הגייז העולמית ואת שקרה עם עלות היטלר לשלטון כולנו יודעים.

וכמובן, הדוגמה הנוראה מכל: הרצח בבר-נוער, - פשע שנאה שארע דווקא בתקופה יחסית נוחה, בה אנו זוכים להכרה ונמצאים בתהליך חיובי מבחינת זכויות וקבלת הקהילה.

7. **לכן צריך לשמור! ולשמור פירושו להיות מעורב ולפעול!** לא להיות פאסיביים ולצפות שמישהו אחר יעשה עבורנו את העבודה כי זו גישה המתעלמת מהתמונה והתובנה ההיסטרית.

גם אל לנו לסמוך על האקדמיה או על הפוליטיקאים כי רובם אינטרסנטים וכי הם היו האחרונים שעלו על קרון הרכבת שלנו והם אלו שעלולים להיות הראשונים שירדו ממנה!!

על כן מן הראוי להיות ספקנים ויצירתיים, אמיצים ולא קונפורמיסטים, ללמד את עצמנו **לחשוב לבד, להאמין בעצמנו**, וכמובן תמיד, תמיד לצאת עם המחשבה אל מחוץ לקופסא!!

8. **כדי לשמור על הישגים ולהתקדם אנו זקוקים לקהילה! והקהילה היא אנחנו!! זה כוחנו**, על כן אני ממליצה לכל אחת ואחד מאתנו להצטרף לאירגוני הקהילה השונים, כל אחד לפי עניינו, - ולפעול! אל תשכחו שאנחנו מיעוט!

אני גם מאמינה וממליצה שלטובת כולנו מן הראוי להבין שגם אם יש מתח בין הקבוצות והארגונים השונים בקהילה (כולל התאים הגאים במפלגות!!), - הרי שהאינטרס העליון של כולנו הנו לשמור על יחסים תקינים ושיתופי פעולה בין הארגונים השונים כי **כוחנו באחדותנו!!**

אם אנחנו רבים וחזקים ומשדרים אחדות – הדמוקרטיה תחבק אותנו, (מתוך אינטרס, כמובן..). אולם אם נהפוך לפרודות של ארגונים קטנים ולא מלוכדים, - הדמוקרטיה תנטוש אותנו במקרה הטוב ותפעל נגדנו במקרה הרע.

אין חיסון נגד הומופוביה.

9. **מעורבות ופעילות בקהילה הגאה הנה דרך-חיים ערכית!** אם נשכיל להבין שלהיות גאים פירושו, בין השאר, גם באמת **לכבד את עצמנו ולקחת אחריות על גורלנו ועל עתידנו**, - אזי, גם אחרים ילמדו בסופו שלדבר לכבד ולהעריך אותנו.

10. **לסיכום:** לאחר 5000 שנים של דיכוי פטריארכלי, הצליחו פעילים בקהילות הגאות בארץ ובעולם, לשנות דברים רבים תוך 50 שנה!

הייתי רוצה לראות את האדם הלהטבא"קי החדש עם דיעות שיוצאות מהארון, עם פעילות שטח באירגוני הקהילה השונים, - כדי לשמור על ההישגים ואף להתקדם הלאה לעתיד טוב יותר.

הישגים שאינם נשמרים עלולים לאבוד!